

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundstablen, Dyden og Troen ere forenede.

17. Aarg. Nr. 24.

Den 15. Septbr. 1868. Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Bemærkninger af President B. Young i Bountiful den 17de Mai 1868.

(Fra „Deseret News.“)

Der er en stor Forsamling foran mig, som bekender sig at være Sidste-Dages Hellige, endstændt de ere saa i Antal i Sammenligning med den øvrige Deel af Menneskeslægten, men de, som ere her, ere her paa Grund af deres Religion. Det er meget sjeldent at finde en Person iblandt os, en af vore Egne, som er kommen her af nogen anden Aarsag, end at tjene Gud, blive talt iblandt Guds Folk, hjælpe til at opbygge Zion og at oprette Fred og Retfærdighed paa Jorden. Vi betragte hverandre, som om vi burde være virkelige Hellige, men medens vi lægge Marke til vore Brødre og Søstre, ere vi mere tilbørlige til at opdage deres Fejl end deres Dyder. Vi ere Alle udsatte for at fare vild, og formedelst vor Svaghed tilbørlige til at gjøre det, vi ikke skulle gjøre, og undlade det, vi burde gjøre. Dette synes at være indplanter i alle Menneskers Natur formedelst Faldet. Des-

uagtet ere vi her som Sidste-Dages Hellige og have forsamlert os for at vorde Et, for at vorde Guds Folk, Bions Born, Lysets Born. Vi ere komne hid i den udtrykkelige Hensigt at adstille os fra Verden og grundlægge den Regjeringsform, hvormed vi løse i de hellige Skrifter, idet vi onse af ganste Hjerte at see Bions Herlighed paa Jorden, hvilket er forudsagt af Guds Profpheter.

Massen af Folket i Christenheden er oplært til at troe Bibelen og at Jesus er Christus, Verdens Frelser og Gjenlösner. Dette er vore Førstfrelses Tradition, overleveret til os. Den christne Verden paastaaer at vide nok i Henseende til Saliggjørelsens Plan, for at berede sig til at nyde Lyhsalighed i en Verden, hvor Retfærdighed hersker. En Deel af Christenheden siger at berede sig for Milleniet og Frelserens anden Tilkommelse, men deres Liv og Vandel stemme ikke

med deres Bekjendelse. De sige, at Frelseren, hans Apostler og de gamle Propheter have lært os Alt, hvad vi behøve at vide for efter Doden at nyde et Liv i Himmelten, men de have ingen Tanke om at danne en Himmel her paa Jordens, at opbygge Guds Rige, paadet han kan komme og modtage sit Eget. Vore Traditioner have været, at vi have haft Tro nok paa Christus, Religion nok, saa at vi, naar vi forlode denne Verden, kunde samles i Himmelten og nyde samme Lyshældighed for evig. Christenheden har meget indstrænklede Begreber i Henseende til det himmelske Riges Oprettelse paa Jordens. Vi have, som Sidste-Dages Hellige, bekjendt for Himmelten, for de himmelske Hærfører og for Jordens Beboere, at vi troe Skrifterne, som de ere os givne i det Gamle og Nye Testamente. Vi have formedelst vore Gjerninger bekjendt for Englene og Menneskene, at vi viselig troe, at Jesus har kaldet os, som han kaldte sine Disciple jordum — de, der vilde gjøre hans Willie, give Agt paa hans Forstrifter og adlyde hans Love — for at adstille os fra Syndere og ophøre at synde. Dersom vi ikke have bekjendt disse Ting ved vore Gjerninger saavel som ved vor Tro, da er det forgjæves, at vi samle os tilsammen, men vi have bekjendt det og vi troe det, og dersom er det for os at leve overensstemmende med vor Bekjendelse. Vi bekjende, at vi leve under en Pagt, hvilken er sluttet med os af Israels Gud, hvilken Pagt vi agte ved at være lydige mod Guds Love. Dersom vi ikke gjøre dette, ville vore Ord og vore Gjerninger modsigte hverandre. Ved vore Gjerninger, ved vor Samlen tilsammen, ved at have forladt vore Hjem, vore Venner og vort Hovedsted, hvilke have været os hære efter Verdens Biis, have vi erklæret os villige til at tjene Herren. Vi have forladt vore Førstæders Grave, som

de Indsøgte her vilde sige, hvilke sætte megen Priis paa Fædrenes Grave, ligesaavel som de civiliserede Nationer. Mange af os have forladt Fader og Moder, Brodre og Søstre, og Enkelte have forladt Egtesælle og Born. Hvorfors? Fordi Folk troede Vidnesbyrdet af Jesus, Apostlerne og Propheterne samt Vidnesbyrdet af Propheten Joseph og de Eldste, hvilke ere blevne sendte til Eder. Dette Folk have bekjendt for Verden, at de ere oprigtige i deres Tro og at de ere villige til at udøve samme i Gjerninger. Er ikke dette de Sidste-Dages Helliges Stilling? Det er. Dette er vor Bekjendelse for Himmelene og alle Jordens Beboere; men med disse Bekjendelser samt vor Billighed til at forsage Fader, Modre, Brodre, Søstre, Egtesælle, Born, Huus og Hjem, samt Livets Hornoelser for Evangeliet Styld, ere vi dog langt fra at have opnaaet den fuldkomne Hellighed og Neenhed. Dette Folk maa forsage alle Ting paa Jordens for Retfærdigheds Styld, hvilket vil vorde vanskeligt for dem, der ere i Besiddelse af Verdens Kjærlighed, og Saadanne ville, om de ikke ere villige til at forlade enhver Ting, falde i et dybere Svælg af Daarslæber og Synd, end det, de vare i tilforn. Min Mission til dette Folk er at lære dem deres hverdagelige Bligter. Jeg antager, at her ere Mange, der Aar efter Aar have hørt mig sige, at jeg ikke bryder mig meget om, hvad der vil ske efter Millenniet. De Eldste maae gjerne holde lange Prædikener om det, der stete i Adams Dage, det, som tildrog sig før Skabelsen, og det, som vil ske tusinde Aar heretter, tale om de Ting, der ere skeet og ville ske; men det er at føde Folket med vind, og har aldrig været min Methode at lære paa. Mit Ønske er at lære Folket hvad de skulle gjøre nu og lade Millenniet have Omsorg for sig selv, lære dem at tjene Gud og opbygge hans Rige,

dette er min Mission. Tro, Ouvendelse, Daab til Syndsforsladelse og Haandspaalæggelse for den Hellig-Aands Gave ere Principer, hvilke G adlode i andre Lande, og som G lære Eders Born her. Der er neppe et Barn i Israel, uden at det med Angstelse stuer fremad til den Tid det kan blive døbt. Disse Lærdomme forstaae vi paa een og samme Maade. Vi ere blevne døbte og have modtaget Haandspaalæggelse for den Hellig-Aands Gave, ere blevne belært at øve Tro og nyde Evangeliets Gaver. Hvad have vi saa dernæst at blive belært om? Om hvorledes vi skulle leve! Behøve de Hellige at undervises om, at de skulle sende Bud efter en Eldste, naar de ere syge, og at Troens Bon vil frælse dem? De forstaae disse Ting. Vi maae nu belæres om hvorledes vi hver Dag skulle leve i Henseende til vores verdslige Forretninger.

Nogle mene, at de have det Privilegium at gaae til Guldgruberne og gjøre det, som de selv synes, uden at blive underbøist om deres timelige Pligter; de mene, at ingen Person har Ret til at indlade sig med dem i Henseende til deres timelige Forretninger. Dog ere vi vedblevne Aar efter Aar at udføre mange timelige Forretninger af forskellige Slags fra Begyndelsen af Jesu Christi Kirkes Oprættelse i disse vores Dage. Naar Nogen troede og have været villige til at adlyde Evangeliet, ere de strax blevne døbte, altsaa et timeligt Arbeide. Vi have befraestet de Døbte at være Medlemmer i Jesu Christi Kirke og beseglet paa deres Hoveder den Hellig-Aands Gave ved Haandspaalæggelse — et andet timeligt Arbeide — hvilken har bevidnet for Mange, at de vilde vorde udsamlede fra de Onde, og at Guds Straffedomme vilde hjemsege de Ugudelige. Ved Aanden bestuede de de Helliges Indsamling.

Hrad ere de Hellige derefter blevne

belært om? At samle deres lille Fortmoe, og hvis de havde Ejendomme eller Besiddelser, at afhænde disse og forsamle sig med deres Familier og Venner i Bions Land. Hvor er dette Land? Det er der, hvor Herren med sin Finger har betegnet for sine Born at forsamle sig. Det er Stedet at gaae til. Jeg erindrer, at jeg i Aaret 1832—33 blev adspurgt af en Dame i Canada om hvor stort Jackson County kunde være, og da jeg svarede, at det maaske var tredive Mile i Quadrat, svarede hun: „Antag, at den ganse Verden vilde antage Eders Lære, hvorledes kunne de da samles til Jackson County?“ Jeg svarede, „at i det Fald vilde Jackson County være over hele Verden. Zion vil udstrække sig efter som Nodvendigheden fordrer. De behøver ei at frygte, thi om De troer og samles med de Hellige, vil De finde Plads nok.“

Vi begyndte for flere Aar tilbage at bare Vidnesbyrd om Jesu Christi Evangelium og at oprette hans Rige paa Jordens. Have vi været heldige i dette vort Arbeide? Vi have det for en Deel. Nogle ere blevne udsamlede fra Nationerne, men vort Arbeide er ikke endnu fuldfort. Herren kan ikke lære sine Born hvorledes de skulle leve, hvorledes de skulle forene deres Kræfter i Bestrebelserne for at oprette hans Rige, saalænge de ere iblandt de Onde. Jesus sagde: „Mit Rige er ikke af denne Verden.“ Det er forskelligt fra alle andre Riger, som nu ere paa Jordens, og saalænge dette Riges Borgere ere iblandt Nationerne i andre Riger, kan Herren ingenlunde lære dem at opbygge Jesu Rige, dersor maa han føre sit Folk bort fra de Onde, samle det ud og bringe det til det af ham til Forsamling bestemte Sted, hvor han vil lære Folket Rigets Love.

Jeg sagde engang til mine Brodre i Propheternes Skole, — jeg har ikke bedet

Eder, og jeg tor næsten ikke bede Eder, at syldestgjøre kun de første Fordringer Guds Rige har paa os, de simpleste Principer og nogle af de første Ting, som skulle udføres. Jville maa ske spørge, hvad jeg mener, og det er: „Du skal elske Herren din Gud af dit ganste Hjerte, af din ganste Sjæl, af din ganste Styrke og af dit ganste Sind, og din Næste som Dig selv.“ Nu, er ikke dette een af de første Besalinger Gud har givet sit Folk? Siges der, J skulle elske Herren Eders Gud af Eders ganste Hjerte, og dog tale Ondt om Eders Næste? Nei nei! Elste Herren Eders Gud af Eders ganste Hjerte, og tale Usandhed? Nei, ak nei! Elste Herren Eders Gud af Eders ganste Hjerte, og tilegne Eder det, der tilhører Andre? Nei, nei, nei! Elste Herren Eders Gud af Eders ganste Hjerte, soge denne Verdens Rigdom og forsage Eders Religion? Nei! Elste Herren Eders Gud af Eders ganste Hjerte, og tage hans Navn forsængeligt, bande og sværge? Nei, aldrig! Dersom Kjærlighed til Gud virkelig var i deres Hjerter, hvilke kalde sig selv Sidste-Dages-Hellige, vilde al Sværgen, Logn, Bedrageri, ond Tale om Andre ophøre iblandt dette Folk. Ingen vilde da forene sig med Zions Fjender, Ingen drage til Guldruberne, men Enhver vilde beslutte sig paa at opbygge Guds Rige. Lader os affstaae fra disse Synder, hvilke ere saa affyelige, og lad os forsøge at gjøre Ret mod Himmelens og mod hverandre. See hen til Israels Eldster idag, hvor mange der ere gaaede hen at samle Guld. Hundreder af dem ere afreiste til Cheyenne for at arbeide paa Fernbanen. Hvor er deres Afs große, deres Haar og Øvæg, og hvor er deres Familier? Alt er forladt, fordi de vilde gaae hen at samle sig lidt Formue. Vi have raadt til Folket Aar efter Aar, at de skulle opøre med at følge deres Hvede, og ikke

indlade sig i Speculationer iblandt dette Folks Fjender. Vi have sagt: „Samler Forraad i disse gode Aar af de Ting, Herren giver os, thi disse Aar have frembragt i Overslodighed, og Himmelens Besignelse har været over det Land, vi besidde. Sammenspater Eders Hvede, ellers ville vore Handelsmænd tage Eders Meel og føre det til vore Fjender.“ Men vore Eldste ville gaae at erholde Penge fra de Fremmede ved Speculationer. Jeg veed ikke hvorledes det er her i Bountiful, men det er saaledes paa andre Steder. Bountiful er et godt og betydningsfuldt Navn, men har Stedet de Egenskaber, som Navnet forudsætter? Have J her Overslodighed af Meel? Dersom det er Tilfældet, vil jeg kalde paa Eder om nogen offentlig Hjælp. Der er Intet, og har ikke været i lang Tid, til Hjælp for de offentlige Arbeidere, uden det, jeg har givet ud af mit private Forraads-huus. Dersom J have i Overslodighed af Øvæg, Meel, Smor, Egg og andre Ting, ville J give noget deraf til den offentlige Gjerning? Vi have bedet Folket at gjemme deres Hvede til saadanne Aar som det sidste og nærværende. De graadige Insecter ere færdig at ødelægge Alt, hvad vi have. Dette ere Gjenstande, som Folket maa lære at iagttaage, hvis det ikke vil mangle Brød i de Aar vor Hvede bliver opædt af Insecter. Der er en vis Rettesnor og visse Principer dette Folk maa efterleve. Vi maae opøre med al Forbindelse med dem, der ville ødelægge os. At være kaldte bort fra de Ugudelige, og dog kalde paa dem om at komme til os, hvilken modsat Fremgangsmaade er ikke dette. Dersom Herren sagde: „Jeg vil lade de Onde fordrive Eder igjen, og jeg vil kalde Eder til et andet Sted, hvor der Ingen er til at forstyrre Eder,“ hvorlænge vilde det vel vare inden de Onde atter af Mange bleve kaldte ud

i vor Midte for at føge vor Ødelæggelse? De Sidste-Dages Hellige maae slutte dermed, ellers ville de bringe Øndt over dem selv, og vi ville faae Uffsked herfra. Disse Ting have vi at lære. Nu have vi det Privilegium at funne vælge. Det er i vores Hænder, enten vi ville blive i disse Bjerger og opbygge Zion for vor Gud, eller vorde undertrykte af de Onde og Ugrundelige, der ville tage vores Besidder. Mange have allerede ved deres Leben til vores Fjender mistet deres Ret her, og det fordi de toge en urettig Løbehane. Dersom saadanne Ting ikke op höre, ville de, der vedblive at trodse mod Belærelse, have Alarsag til at græde og sorge.

Alle Sidste-Dages Hellige indtraadte i den nye og evige Pagt, da de traadte ind i denne Kirke. De lovede at op höre med at tjene denne Verdens Gud og med at deltage i de Ting, som tilhøre denne Verdens Rige. De indtraadte i en ny og evig Pagt om at understøtte Guds Rige og ikke noget andet Rige. De gjorde et Lofte af det næest kostelige Slags for Himmelens og Jordens om at tjene Herren deres Gud, gjøre Ret og Netsærdighed istedetfor Uret og Falsthed, samt opbygge Guds Rige istedetfor denne Verdens Riger. Da vi kom hertil disse Dale, var der Ingen til at forurolige os, men vi have selv aabnet vores Huse og vores Landeindomme for dem til at handle og udfore deres Spekulationer, og hvad nu gjøre med det?

Nogle af mine Brødre ville maasee spørge: „Broder Brigham, vil Du sige mig, hvor jeg skal faae min Hvede og naar den skal udsaaes?“ Jeg har sagt og vil sige igjen, dersom Broder Brigham havde Tid til at være i ethvert Huus, vilde han lære Eder Huusholdning. Hvor mange Søstre strikke ikke Stromper efter Gjetterværk, de veed ikke hvormeget eller

hvad Slags Garn der behoves. I denne Sag vilde jeg lære mange Søstre, der som de ikke ville have Mistanke til mig fordi jeg gjør det. Søstrene bor forstaae huuslige Sysler, og Brødrene hvorledes de skulle dyrkeordenen, men trænge til at blive undervist for de kunne lære. Lærer at være nette og reenlige i alt det I gjøre. I spørge mig, hvorfor jeg taler om saadanne Ting? Dersom jeg ikke lærer Eder, kunne I ikke freleses i det Rige, hvorpaa vi haabe og hvori Frelse findes. Dersom jeg veed nogen Ting, som I ikke forstaae, er det min Pligt at lære Eder, og om I veed Noget, som jeg ikke veed, er det Eders Pligt at lære mig det, paa det vi kunne blive fuldkomne i Kundskab. Brødre, vi have endnu mange Ting at lære. Mange Brødre i Syden ere ruinerede derved, at de ere komne i Gjeld, Mænd med gode Egenskaber, men som paa Grund af deres forfængelige Indbildninger ere forte i en saadan Stilling.

I Sidste-Dages Hellige, lærer at op holde Eder selv, forfærdiger selv enhver Ting I behøve, saavel til Mad og Drikke som til Klæder og andre Nodvendigheder, og om I ikke hidtil kunde gjøre dette, saa gjør Alt, hvad I nu kunne, og anstrenger Eders Tanker, at I kunne lære selv at forfærdige hvad der er nødvendigt for Eder. Naar vi som et Folk forstaae, at vi maae leve ved os selv, af vort eget Arbeide og Virken, uden at behøve den øvrige Verdens Producter, maae vi forholde os som da vi først kom hertil. Hvor var der noget Forraad at gaae til? Var der Steder vi kunde gaae hen til for at tjene Penge? Levede vi? Ja! Ware vi friske? Ja, meget raffere som et Folk end vi nu ere. Boxede og formerede vi os? Ja; og saasnart vi fik Tid, dyrkede vi Jordens og frembragte Hvede og Kartofler med flere Sædearter. Vi havde nok af Hvede, og vi begyndte at samle Faar for

af sammes Uld at forsørge os Klæder. Jeg bragte med mig en Kardemassine, hvilken var den eneste i hele Territoriet i flere Aar, og med den lærdeedes en stor Deel Uld, som oparbeidedes til Klæde. Da Guldet opfandtes, kom Kjøbmændene og med dem Spelulations-Aanden. Da reiste Nogle til Guldsgruberne for at samle Penge, og dette begyndte at ruinere vores Forraad af Nødvendighedsartiller. Egtemanden sagde: „Jeg maa have en Klædning af fint Tøj og et Par fine Stovler,“ medens Hustruen og Dottrene sagde, at de maatte have sine Hatte og forskjellige Prydelser. Dette er vedblevet indtil vi have indvilet os selv.

Er I blevne belært angaaende saa-danne Ting? Ja, ellers vilde I tidligere eller senere forlade Guds Rige og gaae hen til et andet Sted. Er dette haard Tale? Er det Indgreb i Follets Rettsig-heder? I have Anledning til at vælge det Gode eller at vælge det Onde. Det er tappert og priisværdigt for et Individ at gjøre Balg af det Gode, gjøre, hvad Retsfærdigheden fordrer, elste og tjene Gud — det er meget bedre end at vælge det Onde, den Bei, der fører nedad og bort fra vor Fader i Himmelten. Ethvert Individ vil vælge een af disse to Beie. Gjør aldrig Spog med det Onde, thi om I gjøre saa, vil det Onde komme over

Eder for I troe det. Vore Forretninger ere at opbygge Guds Rige — vor Guds Zion paa Jorden. Mene I at gjøre det og dog gaae haand i Haand med de Onde? Nei, det vil aldrig ske; I ville ingen-lunde paa den Maade opbygge Zion. Jesus sagde i en Lignelse: „Himmeriges Rige lignes ved ti Jomfruer, som toge deres Lamper og gik Brudgommen imøde. Og der Brudgommen tovede, slurnede de alle og sov ind. Men ved Midnat stete Anstrig: See, Brudgommen kommer, gaaer ham imøde! Da vaagnede alle Jomfruerne og gjorde deres Lamper tilrette, men de daarlige Jomfruer havde ikke taget Olie i deres Kar tilligemed deres Lamper.“ Han sagde ikke, at dette skulde ske iblandt de Ugudelige. Det skulde derimod være iblandt dem, der ere Bruden, Lamets Hustru, at de daarlige Jomfruer skulde være at finde. Nogle ville maasee anføre Lignelsen om Klinten og Hveden og sige, at de maae voxe tilsammen. Lad mig fortælle Eder, Klinten vil blive paa Ågeren, og I ville tænke, at det er Hvede, men Høsten vil aabenbare det. Herren har ingen Tid sagt, bringer de Onde og Ugudelige iblandt mit Folk til at tugte det, thi de ere i stand til at bringe det Onde over sig selv, som er nødvendigt for at de kunne blive fuldkommen gode. Maa Herren velsigne Eder, Amen.

Den nordamerikanske Overbane.

(Fra „Berlingske Tidende.“)

(Fortsat fra Side 360.)

II.

I Bladet „Alta California,“ der udkommer i San Francisco, giver en en- gelsk Reisende følgende Beskrivelse af den første Provesart ad Pacificbanen igjennem

Nevadas Bjergegne. Farten begyndte den 17de Juni. I Californiens Hovedstad herstet tropisk Sommer; overalt træffer Diet paa Oleandertræer med store røde Blomster, Roser af alle Farver, der ofte bedække Husenes halve Muur, og kæmpeagtige Fuchsiae, der ledes op ad Bægene, kort, man troer sig henslyttet til Ny Orleans med sine altid gronne Træer og Magnoliablomster. Toget, der føres af Ingenieuren George Wood, bevæger sig først forbi Central-Pacific-Banens colossale Mastinværksteder i Sacramento-dalen. Paa den østlige Horizont seer man Sierra Nevadas mørke Mæsse indhyllet i blaa Taage med sneedækkede Bjergspidser, der tilbagelæste Lyset i alle Farver. Egnen ved Bjergenes Fod er aaben; der sees kun saa Træer og Hytter. Toget begynder at gaae opad; Terrainet hæver sig steilere og steilere, man passerer en Mængde smaae Blokhuse og Udsalgssteder for Guldgraverne; kl. $9\frac{1}{2}$ Form. naaes Colfax, der ligger 2448 Fod høit i Bjergene, 54 engl. Mile fra Sacramento. Paa høie Jordværker gaaer nu Toget videre omkring Cap Horn; nervesvage Passagerer see med Angstelse ned i Dalen, langsmed hvis bratte Klippevæg Toget løber hen, og i hvis Dyb American River lyser frem som et gult Baand. 8 Mile fra Colfax passerer vi Secret Towns Guldgraver-Boliger og læste et Blik tilbage i Dalen, der nu ligger 2985 Fod under os. Locomotivet gaaer bestandig opad; mellem Bjergene hæve sig i Baggrunden nye Bjerge, Dalsdrogenes kvalme og hede Luft kan ikke længere nære os, Sneemarkerne sende os fra deres høie Regioner en forsiktigende, vidunderlig hølende og oplivende Bistens. 67 Mile fra Sacramento see vi ned paa de udtomte Miner af Dutch Flat, der rigtignok ligge sladt nok. To Mile længere mod Vest berore vi Alta, hvis Tage allerede have

samme starpe Form som Alpeegnene, da de ere beregnede paa Modstanden imod Vinterens store Sneemasser. Bjergstræerne ere prydede med prægtige Granstove, der strælle sig op i anseelig Høide. Vi ere nu 3625 Fod over Havfladen. Strommen nede i Klippedalen ligner en safranguul Traad; Toget klamrer sig til Klippevægen, som Svalen til et Skjær i Havet. Vi see Sneemasserne ikke langt over os, og paa begge Sider af Banen finde vi stærke Brystmær, bestemte til at dække Skinnerne imod Sneen. Bag Shady-Ran-Stationen træffe vi den første Tunnel. Den er 500 Fod lang og ligger 4500 Fod over Havet.

Toget gaaer nu op i Sierra Nevadas Hjerte. Træerne blive mindre; Gedertræ og Fyr aflose Grænerne; Guldbeltets graaligrøde Jordlag sees ikke mere; de smaae Klippetinder paa begge Sider af Banen vise deres skaldede Hoveder frem. Egnen bliver øde og eensom. Vi fare igjennem en ny Tunnel, 300 Fod lang; Chrystal Lake ligger bagved os; vi holde stille ved Stationen Cisco, 5900 Fod over Havets Speil, men endnu ligge steile Bjergmæsser foran os. Al Trævegetation er forsvundet; Veien fører igjennem Granitklipper, der ere sprængte ved Hjælp af Krudt. Overalt, hvor Diet næar, sees umaadelige Sneestrekninger; en Mastine med Sneestovl baner os Vei; vi troe at være hensatte i et Vinterlandstab i Ny-England. Ned ad de bratte Fjelde styrte Fosser og Bække, kolde som smeltet Sneevand. Langsmed Banen sees en Mængde chinesiske Arbeidere, der knusse Veien reen, eller som befinde sig paa Veien til den store nordamerikaniske Slette for der at arbeide videre paa den storebane, hvis vestlige Ende de nu have fuldendt. 102 Mile fra Sacramento næar vi Summit Valley, 6800 Fod over Havet. Sneevoldene paa begge Sider blive

stadic høiere. Endnu to Mile, og vi kan finde os ved Åbningen af den store Tunnel, 1959 Fod lang, der stirrer os imode som med et Cyklopoe.

Endelig have vi naæt Sierra Nevadas Top, 7043 Fod over Havfladen; Lufsten er kold og fugtig, dog ikke trækkende, som man fulde vente af den tynde Bjergluft. Ved Tunnelens modsatte Ende stovle Chineserne Sneen bort, som, blandet med stærke Granitblokke, er styrket ned paa Banen. Bandet strømmer ned gjennem utallige Revner i Tunnelens Vægge; vi maae vade et Stykke igjennem Sneevand; der er et Ophold af flere Timer, indtil Locomotivet „Antelope“ kan føre os videre. Et nyt Sneestred standser os paany; derpaa gaaer det atter fremad. Sneevoldene indeklemme os til begge Sider, saa at de stræbe langsmed Bognene. Vi høre gennem 6 Tunneler af forsfjellig Længde fra 100—863 Fod. Blaalige Isismaser hænge ned ad Væggene, som Drypstener i Mammutshulen. Vi ere nu komne 600 Fod nedad, vi dukke frem af den sidste Tunnel, og Conducteuren udraaber, idet han kaster et Blik tilbage: „Bud Himmel, nu have vi passeret Sierra Nevada, nu trues vi ikke længere af noget Sneestred!“ Ord kunne ikke beskrive den Følelse, som greb os, da vi saaledes havde Besøjet ihørende for Fuldendelsen af dette Kæmpeværk, der har kostet saa mange Millioner og flere Aars uafbrudt Arbeide.

Nu gaaer Toget hurtig nedad Balke. Dampkraften formindskes, Bremserne ere i fuldt Arbeide; fra den høje Bjergregion sænke vi os ned i Nevadas store Slette

som en Drn, der i lydlos Flugt med strakte Vinger flyver ned i Dalen. Beien snoer sig igjennem maleriske Skrænter; nede i Dalen see vi Donner Lake mellem Granskove. Efter 7 Miles Fart naær vi den klare Søes Munding, en rivende, blaalig og kold Strom. Nu gaaer det bestandig rastere hen imod den romantiske Truchee-Dal, Bjergstromme styrte ned fra Bjergene i Syd; midt i Skove af umaaeligt Omfang ligger den yndige Indsø-Tahoc. Her udmunder en stumme Strom, der driver en Mængde Saugmøller; paa Bakkerne sees Arbeidere af alle Nationer og Racer, men især Chineserne, der følde Treer og tilberede dem til Brug for Jernbanen.

Vi have naæt Truchee-Stationen, 119 Mil fra Sacramento, 5850 Fod over Havet. Trævegetationen bliver sparsommere paa denne Side Sierra Nevada, jo nærmere vi kommer Sletten. Vi paædere endnu to Tunneler og have da den store trælese Nevada-Slette foran os, i Baggrundsen begrænset af Washoebjergene. Solen er netop iførd ned at kaste sit sidste Skjær paa Nevadabjergene, da Locomotivets gjennemtrængende Hvin melder os, at vi ere komne til vor Reises Endepunkt, Staden Reno, en Stad, som endnu for en Maaned siden ikke var til, men nu har en Mængde Kjobmandsslagere, Hoteller, Saloner, Spillehuler osv. Hele Befolningens, Mænd, Kvinder og Børn, styrte ud af Husene for at byde os velkommen.

Saledes endte den første Provesært fra San Francisco til Reno over Sierra Nevada den 17de Juni 1868.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15de Septbr.

Til de Hellige i den skandinaviske Mission.

Bed nedenstaende Brev fra Præsident Brigham Young medtog jeg den behagelige Efterretning, at jeg var lost fra min Mission, og at min agtede og kjære Forgjænger, Jesse N. Smith, skulle blive min Eftertræder, samt at jeg havde Rettsighed til at reise hjem, saasnart jeg havde ordnet Contoirets Anliggender. Paa Grund heraf vil jeg udentvivl inden dette Nummer af „Stjernen“ nære mine Brodre og Søstre alsterede være paa Veien til vort kjære Bjerghjem.

Tillad mig derfor gjennem dette Organ at sige et hjerteligt Levvel til de Hellige i denne Mission og til dem, som ynde Guds Værk. Det har været en stor Glæde for mig at arbeide i denne Mission, og jeg er taknemmelig til min Fader i Himmelten, som har forundt mig Hælbred og Kræftet til, om end i Ufuldkommenhed, at udrette den Gjerning, hvortil Herrens Ejendomme havde kaldet mig i Forening med mine Brødre af Præstedommet. Til disse siger jeg: Modtag min hjertelige Tak for Eders nidkjære og trofaste Medvirken i Herrens Gjerning, og maatte Lykke og Belsignelse freudeles ledsgage Eders Virksomhed til Menneskernes Frelse formedelst Evangeliet. Og maatte den herlige Tid ikke være fjern, da alle Guds trofaste Born skulle være indsamlede og Zion forlost. Stor og uendelig vigtig i sine Folger er den Gjerning, som nu udføres paa Jordens Aarde af de Sidste-Dages Hellige, thi uden Guds Riges Døpreisning og Seier er der ingen fuldkommen Frelse for Jordens Indvænere. Ligemeget hvor mishændte, ringeagtede og foragtede de Sidste-Dages Hellige end ere af Nutidens Forblindede og Vantrøe, den Tid vil komme, da de ville vorde anerkendte som Guds Folk og agtede iblandt Jordens Nationer. Guds Rige er i Fremadstriden og Tilvægt og vil om nogle Aar hævde sin Plads i Staternes Rækker. Værer derfor trofaste, I, som have sluttet Pagt med Herren, strider Troens gode Strid og oppebier med Taalmodighed Eders Forlosning fra Babylon.

Det er kjært for mig at stue tilbage paa de fire og et hvert Års Tid, jeg denne Gang har arbeidet iblandt Eder; jeg skal altid have i taknemmelig Grindring den Kjærlighed og Tillid, der er bleven mig viist af mine Sødskende i Herren; maatte Gud velsigne og bevare Eder Alle og give Eder Kraft til at være trofaste indtil Enden, er en oprigtig Bon af Eders ydmhyge Broder og Medtjener i Christo-

G. Widerborg.

Salt Lake City, U. S., den 4de August 1868.

Eldste C. Widerborg.

Kjære Broder!

Vi have fundet det passende, hvilket udentvivl vil vorde behageligt for Dem at høre, at løse Dem fra Deres Mission for at vende hjem igjen, og vi have valgt Eldste Jesse N. Smith til at tage Deres Plads, hvormi ogsaa have underrettet Broder Franklin D. Richards med den Instruction at skrive til Dem derom, paadet at denne Underretning kan have to Leiligheder til at naae Dem i betimelig Tid.

Brødrene Albert Carrington og Jesse N. Smith ville afreise hersra omtrent den 15de dennes og forhaabentlig ankomme til Liverpool i 20 eller 21 Dage fra sidstnævnte Dato. Jeg ønsker, at De strax efter Modtagelsen af denne Esterretning maa opgjøre Contoires Afsairer, saa at samme kunne overtages af Deres Estertræder. Naar det er gjort, har De Frihed til at tage afsæd, dersom De kan vælge en Broder, som er sikret til midlertidig at overtage Forretningerne indtil Br. Smiths Ankomst. Ved at correspondere med Broder Richards kan De ordne at reise sammen med ham, dersom De ønsker.

Arbeidet paa min Jernbane-Contrakt gaaer godt fremad, og Afsairerne hjemme ere i en tilfredsstillende Forsatning, uanseet den Stade, som Græshopperne have foraarsaget i nogle Egne.

Fem af de Bogntog, der var udsendte til Enden af Jernbanen for at føre vore Emigranter ind, ere paa Tilbageveien med en 15—1600 Passagerer, og vi haabe, at de øvrige snart ville komme efter.

Haabende at disse saa Linier ville være interessante og kjærkomme for Dem og onskende, at De vil blive velsignet med en hurtig og lykkelig Hjemreise til Deres Kjære her, forblicher jeg

Deres Broder i Evangeliet

Brigham Young.

Nyheder.

Da n m a r k. Den 5te September pacbegyndtes Udlegningen af det danske engelske Telegraphtoug fra Søndervig (1 Mill fra Ringkøbing) med Dampstibene „Chevy Chase“ og „Archimedes,“ af hvilke det ene havde det tykkere Kysttoug, det andet Hovedtouget ombord. Ved det nuværende gunstige Veir tor det haabes, at Forbindelsen med England vil være bragt i stand en af de første Dage.

Fr a n k r i g. Den nuværende Situation i Frankrig sildres af Constitutionel paa følgende Maade: Paa den ene Side har Regjeringen fuldendt Armeens Udrustning, hvis Nødvendighed den lovgivende Forsamling har anerkjendt, og som alene kunde sikre Frankrig mod Angreb af andre Magter, og har nu besluttet at gjøre en fredelig Politik gjeldende. Sædet den lydlig erklaerer dette, er den fra nu

af siffer paa, at dens Forfæltringer om at ville opretholde Freden ikke længere skulle kunne udlægges som Tegn paa Svaghed eller som Tilstaaelse af, at Landet befinner sig i en underordnet Stilling. Paa den anden Side er Oppositionen deelt i to Linier, en Krigs- og en Fredslejer; begge tale ved enhver Leilighed og selv uden Anledning tidlig og silde om Krig. Man kunde ikke høre sig hensigtsmæssigere ad, hvis man virkelig vilde bevirke, at Krigen blev uundgaaelig, ved stedse at forberede Publikum derpaa og forurolige Interesserne. Svarer altsaa: Er det Regjeringen eller Oppositionen, der udbreder Uvished, ophidser Landet, afholder Capitalen fra at virke og forhindre de gunstige Symptomer, der give sig tilkjende, i at fremtræde i en endnu stærkere Grad? Naar Oppositionsbladene ved stadige Benagtelser, ved at gjendrive Alt, hvad der kan bringe Tilliden tilbage, blot vil fiske i rørt Vand, saa er det et førgeligt og lidet patriotisk Spil. Men naar de oprigtig ønske Fred og Velsignelse for Landet, vor de bevise det ved at intage en anden Holdning og føre et andet Sprog.

S p a n i e n. Høsten i Spanien har givet et saa stet Udsald, at den spanske Regjering ifølge Economist har tilladt tolvfri Indførsel af Korn og Meel i de spanske Havne indtil den 31te Juli 1869.

Blandinger.

I folge en Indberetning til de Forenede Staters „General Land Office“ indtager Steenoliebeltet i Californien en Længde af 180 danske Mile, fra Humboldt County i Nord til Los Angeles i Syd. Paa hele denne Strækning er der fundet Steenolie, nogle Steder ganske fortrinlig, ligesom Sandstenen og Skiferen i den langs Ryggen løbende Fjeldstrækning paa de fleste Strog ere saa stærkt mættede med Steenolie, at de kunne anvendes som Brændsel i Dvne; de ere lette at bryde og faae samme Uldseende som Asphalt, naar de utsættes for Lustens Paavirkning. I nogle Egne, især sydpaa, findes Olien i flydende Tilstand, rindende ud af Skiferklipperne i smaa Bække, som af Beboerne kaldes Breor springs. Asphalt eller styrknet Steenolie ligger i stor Mengde paa Jordens Overslade og bruges som Brændsel. Et enkelt Sted paa flat Mark, omrent halvanden Mil fra Los Angeles, findes en med Steenolie fyldt Fordybning i Jordsmonnet af henved hundrede Heds Gjennemsnit; den kaldes af Egnens Folk „Tjærefoen“ og dens Indhold benyttes i adskillige industrielle Niemed. Det mærkligste af alle Amerikas Steenolievæld ligger under Havet, næsten en Mil udfor San Luis Obispo, nærved Point Conception; i stille Veir skal den deraf udstrømmende Olie kunne bedække Havet i flere Miles Omkreds.

K o r n h ö s t e n i R u s l a n d. Bladet „Golos“ har indsamlet Beretninger om Kornhøsten fra de forskellige Dele af Rusland, hvorefter der forestaaer Landet en endnu større Hungersnod end i sidste Winter. Der er dog det Gode ved Tilstanden nu, at man saa betimelig faaer Underretning om den, at det bliver muligt at op-

samle store Beholdninger af Korn i de uheldigste Egne for at forhindre Milioner af Mennesker fra at dø af Sult.

A l u m i n i u m - P a n d s e r. Man staar for Tiden i Begreb med at udruste to Regimenter italiensk Cavalleri med Kyradsær efter en af en Sicilianer gjort Opfindelse. Det hedder sig, at Opsinderen har fundet Midler til at hente Metallet op af Jorden paa en saa billig Maade, at de nye Kyradsær ikke komme til at koste mere 25 Francs Stykket. Desuden skulle de have en saadan Fasthed, at Knugler fra riflende Carabiner, affyrede i en Afstand af 100 Fod, ere ustadelige, og at Bajonet-stik glide af uden at frembringe mindste Skramme.

Der er nylig offentliggjort en officiel Beretning om Ulykkesstilsældene paa de indiske Jernbaner i Aaret 1867. Deres Antal udgjorde 201. 182 Personer ere omkomne derved. Det samlede Antal Passagerer, der befodredes i sør paa de indiske Baner (933 danske Mil), beløb sig til 14,866,530.

A d r e s s e.

(Fra 1ste October.)

S. Pedersen,

Torggatan Nr. 101. Göteborg.

I n d h o l d.

Side.	Side.
Bemærkninger af Præs. Young	369.
Den nordamerikanske Overbane	374.
Redaktionens Bemærkn. (til de Hellige i den skandinaviske Mission)	377.
Myheder	378.
Blandingere	379.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorenzensgade Nr. 14 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af C. Widerborg.

Trykt hos F. E. Bording.